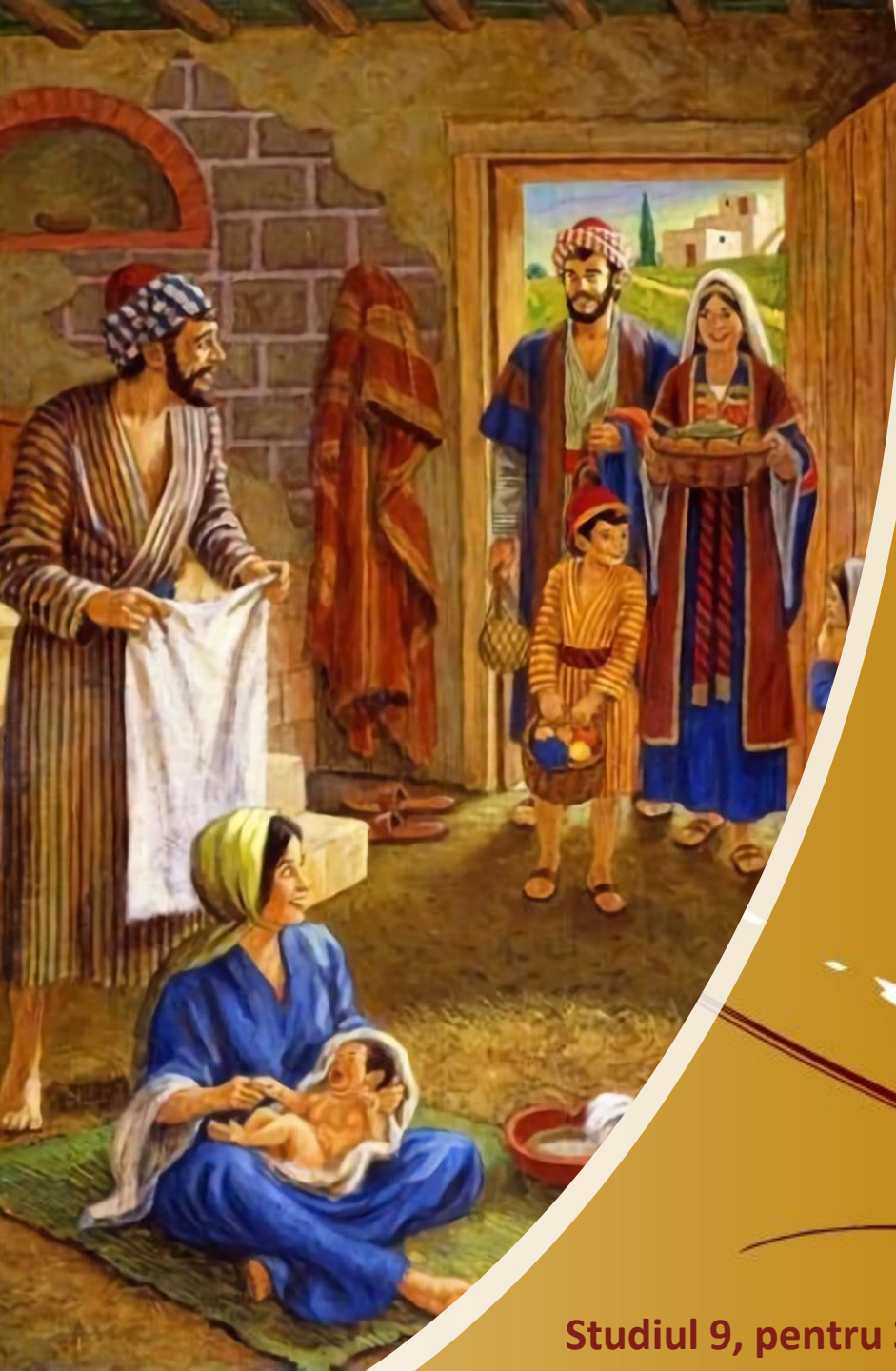

SLUJIREA NEVOIAȘILOR ÎN BISERICA NOULUI TESTAMENT

Studiul 9, pentru 31 August 2019

„Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.” (Iacov 1:27)

🟡 Slujirea în interiorul bisericii

🟠 Slujirea în afara bisericii

🟡 Slujirea în alte congregații

🟢 Pavel – despre slujire

🟢 Iacov – despre slujire

Isus ne-a comisionat să propovăduim Evanghelia lumii, făcând noi ucenici și botezându-i.

Biserica timpurie a urmat exemplul lui Isus prin îngrijirea nevoiașilor din interiorul bisericii, dar și din afara acesteia propovăduind Evanghelia în același timp.

SLUJIREA ÎN INTERIORUL BISERICII

„Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor, apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie” (Fapte 4:34-35)

Biserica a crescut exponențial sub îndrumarea Duhului Sfânt. Noii credincioși erau „o inimă și un suflet” (Fapte 4:32).

Cei ce aveau din belșug împărțeau cu cei ce nu aveau nimic și astfel nu erau oameni nevoiași.

După o vreme, distribuirea ajutoarelor pentru nevoiași s-a complicat, astfel că biserica a numit șapte diaconi care să se ocupe de aspectul acesta.

Acest sistem de ajutorare nu a dăinuit în alte comunități creștine aparte de cea din Ierusalim, dar a pus fundația pentru grija față de cei din jur.

SLUIREA ÎN AFARA BISERICII

„În Iope, era o uceniță numită Tabita, nume care, în tălmăcire, se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.”(Fapte. 9:36)

Cetatea Iope a fost mult binecuvântată prin lucrarea de slujire a unei femei creștine numită Dorca.

Ea făcea haine pentru cei în nevoie.

De asemenea, aceasta dona pentru satisfacerea nevoilor celor săraci.

Dorca nu s-a rezumat doar la ajutorarea membrilor bisericii, ci a tuturor celor ce aveau nevoie de ajutor.

Dorca a murit și biserica l-a chemat pe Petru. Aceștia i-au făcut cunoscut lui Petru cum Dorca ajuta văduvele și săracii.

Ajutorarea altruistă a celorlalți nu este ușoară. O viață de slujire necesită sacrificiu de sine, însă impactul avut asupra vieții celorlalți poate avea consecințe eterne.

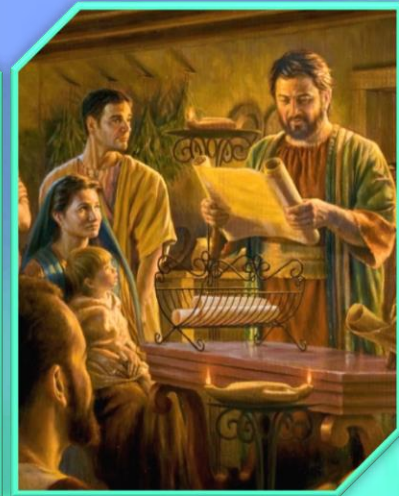

SLUIREA ÎN ALTE CONGREGAȚII

„ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire” (2 Corinteni 8:14)

Discrepanțe s-au ivit când Evanghelia a început să fie acceptată de către Neamuri. Un consiliu a fost invocat pentru rezolvarea acestora (Fapte 15).

Pavel a fost desemnat să explice neamurilor anumite doctrine și să se îngrijească de săraci (Galateni 2:10).

Când biserica din Ierusalim a suferit de foamete, Pavel a sugerat bisericilor neamurilor să strângă o colectă pentru ajutorarea ei.

Bisericile locale trebuie să furnizeze ajutoare și pentru nevoile altor congregații, nu numai nevoilor lor.

Numai prin manifestarea unui interes neegoist față de cei care au nevoie de ajutor putem da o demonstrație practică a adevărurilor Evangheliei...

În vestirea Evangheliei se include mult mai mult decât doar predicare. Ignoranții trebuie iluminați; descurajații, ridicați; bolnavii vindecați. Glasul omenesc trebuie să-și îndeplinească rolul său în lucrarea lui Dumnezeu. Cuvinte gingașe, pline de milă și iubire trebuie să mărturisească despre adevăr.

PAVEL – DESPRE SLUIRE

„Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitori de oaspeți.” (Romani 12:13)

În Romani 12, Pavel învață cum trebuie să trăim și cum să ne raportăm față de alții „ca o jertfă vie” (v. 1):

Dacă ai darul slujirii, slujește (v. 7)

Dacă ai darul de a da, dă cu inimă largă (v. 8)

Fă milostenie cu bucurie (v. 8)

lubește fără prefăcătorie (v. 9)

Fie-ți groază de rău și fă binele (v. 9)

lubește cu o dragoste frățească (v. 10)

Cinstește-i pe ceilalți (v. 10)

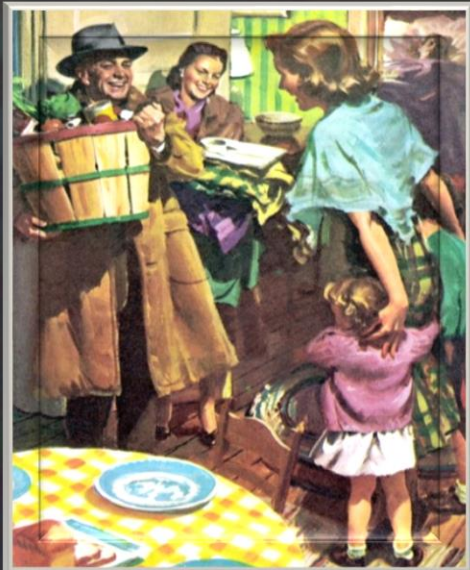
Fii sânguincios, nu leneș (v. 11)

Dă pentru a satisface nevoile sfinților (v. 13)

Fii primitor de oaspeți (v. 13)

Bucură-te cu cei ce se bucură și plângi cu cei ce plâng (v. 15)

Dacă vrășmașul tău e flămând, dă-i să manânce (v. 20)

IACOV – DESPRE SLUIRE

„Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

(Iacov 1:27)

Iacov a fost fratele lui Isus și unul dintre stâlpii bisericii (Galateni 2:9). Locuitorii Ierusalimului l-au considerat un sfânt și un om drept.

El ne-a învățat cum să slujim celorlalți în epistola sa:

- ➔ Practicând credința (1:22)
- ➔ Ajutorarea celor nevoiași (1:27)
- ➔ Combaterea inegalității (2:1-4)
- ➔ Îmbrăcarea celor goi și hrănirea celor flămânzi (2:15-16)
- ➔ Acționând cu dreptate (5:4)

Slujirea noastră este rezultatul vizibil al credinței noastre (2:14-17).

„Hristos va reține numele tuturor celor ce consideră că nici un sacrificiu nu este prea costisitor pentru a-I fi oferit Lui pe altarul credinței și iubirii... Pe când cei egoiști și mândri sunt uitați, cei credincioși vor fi amintiți; numele lor vor fi immortalizate. Trebuie să trăim cu scopul de a-i face pe alții fericiți dacă vrem să fim noi înșine fericiți. Este bine pentru noi să oferim bunurile, talentele și afecțiunea noastră cu devotament recunoscător lui Hristos și să ne găsim astfel fericirea aici și slava nemuritoare în lumea cealaltă.”